

Jaktorowo

Wieś szlachecka, siedziba parafii. Wspomniana w XIII w. jako własność rodu Grzymałów. W XVI w. trzymali ją Jaktorowscy, dziedziczący także w Jankowicach pod Poznaniem, następnie Łakińscy (pierwsza połowa XVIII w.). Po pierwszym rozbiore w granicach państwa pruskiego.

Inwentarze: 1667 r. – ks. grodz. Gniezno d. Rel. 84, k. 1061v; **1724 r.** – ks. grodz. Kcynia d. Rel. 59, k. 372;

[1577] Podatki płacono z 5 śladów i od 4 komorników [Pawiński, s.185].

[1579] Pobór z 4 śladów osiadłych oraz od 3 zagrodników i 3 komorników [Pawiński, s. 185].

[1618] Podstawą opodatkowania były: 2 i pół łany, łan opustoszały, zagrodnik, młyn jednokołowy. Tabela wspomina o 3 i pół łanach zniszczonych w czasie pożaru i zubożonych – z tego powodu – zagrodnikach; razem – 3 fl 23 gr [Parczewski, s. 248].

[ok. 1710] Wieś miała jeden dym [Bibl. Kórnicka PAN, rękopis BK 360, k. 77].

Kościół parafialny w Jaktorowie

Jaktorowo [parafia]

Jednowioskowa parafia rzymsko-katolicka w dawnej archidiecezji gnieźnieńskiej, archidiakonacie gnieźnieńskim i dekanacie Łekno. Na początku XVII w. do parafii należał Nowy Dwór.

Kościół parafialny p. w. św. Anny. Na początku XVI w. był użytkowany przez protestantów. Opisywany w wizytacjach z XVI – XVIII stulecia, które zachowały się w Archiwach Archidiecezjalnym w Gnieźnie i Diecezjalnym we Włocławku [Librowski S., *Repertorium*, passim].

Świątynia uległa zniszczeniu w XVIII w. odbudował ją właściciel Jaktorowa, Jakub Łakiński w 1776 r.

Polonia Maior – fontes

W roku 1484 r. Maciej Grodzieński zapisał plebanowi jaktorowskiemu 4 grzywny czynszu od 50 grzywien pożyczonych na wyderkaf [Teki Dworzaczka; tu też inne kontrakty wyderkafowe plebana Macieja, które wymagają dokładniejszego oznaczenia chronologii].

źródła: LBG I, s. 120;

[plebani]

1446 r. – Michał, LBG I, s. 120;

ok. 1511 r. – vacat, LBG I, s. 120;